

34^{ste} zondag door jaar A

Christus Koning

Mt. 25, 31-46

Dienstbaarheid, broeders en zusters in Christus, heeft niet bij iedereen een even positieve klank. Want dienstbaarheid is nogal wat mensen dwingend opgelegd door anderen die er zelf bepaald niet altijd in uitblonken. Ik kan me dus voorstellen dat sommige mensen bij de woorden van het evangelie van deze dag toch even hun wenkbrauwen fronsen.

In het begin van het evangelie valt op dat degene die recht zal spreken, met maar liefst drie titels wordt getooid. Mensenzoon, koning, en herder. Alle drie zijn het titels die al in het Oude Testament voorkomen, hetzij om God zelf aan te duiden, hetzij zijn Gezalfde, de Messias. Het begrip Mensenzoon is misschien nog het meest mysterieuze, maar drukt in elk geval uit dat God betrokken is op mensen; koning is een heerserstitel, maar hier altijd bedoeld als een heerser die waakt over de gerechtigheid, die er niet is voor eigen glorie, maar ten dienst staat van mensen. Zo'n koning is tegelijk herder, de derde titel. Een herder is iemand die er voor zorgt dat de kudde bijeen blijft, dat ze niet van elkaar gescheiden worden, dat er geen verloren loopt. Een goede herder heeft hart voor ál zijn schapen.

Alleen lijkt dit in tegenspraak met het evangelie, waar een scherpe scheiding wordt gemaakt tussen schapen en bokken. Tussen hen die zich ten dienste stellen van anderen en hen die dat niet doen. Het geeft ons een wat ongemakkelijk gevoel. Want: horen wij bij de schapen, of zijn we eerder bokken? Meestal is het antwoord niet zo duidelijk.

Bemoedigender klinken de woorden van de profeet Ezechiël: Zo spreekt God de Heer: “Zoals een herder omziet naar zijn kudde, zo zal Ik omzien naar mijn schapen, en Ik zal ze in veiligheid brengen, hoever ze ook zijn afgedwaald in mist en nevel. Het vermiste schaap ge Ik zoeken, het verdwaalde breng Ik terug, het zieke geef Ik weer kracht, enzovoort”. Een prachtige, troostrijke en bemoedigende tekst: niemand hoeft verloren te gaan.

Christus is de goede herder bij uitstek, omdat Hij bij uitstek hét beeld van God is. Maar omdat we allemaal beeld van God zijn, mag van ons allemaal verwacht worden dat we, ieder op onze eigen wijze en naar eigen vermogen, goede herders zijn. En daarvoor behoeven we beslist geen leidende functie te bekleden. We hebben de keuze, en volgens Mattheüs stelt Jezus die keuze aan het eind van zijn redevoering over de eindtijd (niet toevallig vlak voordat zijn lijdensverhaal begint) op scherp.

Op de oordeelsdag zullen we allemaal beoordeeld worden op ons herder zijn. En laat daar geen misverstand over bestaan: die oordeelsdag is vandaag! Vandaag

staan we voor de keuze. Jezus dwingt ons tot niets: Hij is niet de heerser die tegen anderen wel even zal zeggen hoe dienstbaar ze moeten zijn terwijl hijzelf vrijuit gaat. Integendeel: Hij is zelf de Dienaar die zelfs bereid zal zijn om zijn leven te geven voor anderen. Nogmaals, niet toevallig begint Jezus' lijdensverhaal onmiddellijk na het evangelie van vandaag. Hij dwingt ons dus tot niets, maar laat ons de keuze.

Kiezen we uitsluitend voor onszelf en bekommeren we ons niet om de anderen, met name om de zwakkeren, dan veroordelen we in feite onszelf en bevinden we ons in duisternis.

Kiezen we voor de ander, en dan met name voor de mensen die ons het hardst nodig hebben, dan vinden we onze bestemming en bevinden we ons in het volle licht. Vandaag al. Amen.

Jan van de Laar pastor